ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1983

Vyhlásené: 30.05.1983 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

53

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 15. februára 1983
o Zmluve medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Dánskeho kráľovstva o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku

Dňa 5. mája 1982 bola v Prahe podpísaná Zmluva medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Dánskeho kráľovstva o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku. Zmluva nadobudla platnosť na základe svojho článku 29 odseku 2 dňom 27. decembra 1982. Týmto dňom stratila platnosť Dohoda medzi Československou socialistickou republikou a Dánskym kráľovstvom o vzájomnom oslobodení leteckých podnikov od zdanenia dojednaná výmenou nót 25. októbra 1962, vyhlásená č. 4/1963 Zb.

Český preklad Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

ZMLUVA medzi vládou Československej socialistickej republiky a vládou Dánskeho kráľovstva o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a z majetku

Vláda Československej socialistickej republiky a vláda Dánskeho kráľovstva,

vedomé si princípov zakotvených v Záverečnom akte Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe

a prajúc si vylúčiť dvojaké zdanenie v odbore daní z príjmu a z majetku,

dohodli sa uzavrieť túto Zmluvu:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko či sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch.

Článok 2
Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

1. Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu a z majetku vyberané v prospech niektorého zmluvného štátu, jeho nižších správnych útvarov alebo miestnych úradov, nech už je spôsob vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmu a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu, z celkového majetku alebo z jednotlivých častí príjmu alebo majetku včítane daní zo ziskov pochádzajúcich zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku a daní z prírastku hodnoty.
3. Súčasné dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje, sú najmä:
   a) v Dánsku:
      (i) daň z príjmu v prospech štátu (indkomstskatten til staten),
      (ii) daň z príjmu v prospech obce (den kommunale indkomst skat),
      (iii) daň z príjmu v prospech okresu (den amtskommunale indkomstskat),
      (iv) príspevky na starobné poistenie (folkepensionsbidragene),
      (v) daň námorníkov (somandsskatten),
      (vi) osobitná daň z príjmu (den saerlige indkomstskat),
      (vii) cirkevná daň (kirkeskatten),
      (viii) daň z dividend (udbytteskatten),
      (ix) príspevok na nemocenské poistenie (bidrag til dagpengefonden),
      (x) daň z majetku v prospech štátu (formueskatten til staten) (ďalej nazývané „dánska daň“).
   b) V Československu:
      (i) odvod zo zisku a daň zo zisku,
      (ii) daň zo mzdy,
      (iii) daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti,
      (iv) poľnohospodárska daň,
      (v) daň z príjmov obyvateľstva,
      (vi) domová daň,
      (vii) odvod z majetku (ďalej nazývané „československá daň“).

4. Zmluva sa bude tiež vzťahovať na všetky totožné alebo podstatne podobné dane, ktoré sa budú ukladať po podpise Zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú oznamovať významné zmeny, ktoré budú vykonané v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:
   a) Výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislosti Dánsko alebo Československo.
   b) Výraz „Dánsko“ označuje Dánske kráľovstvo a zahŕňa akúkoľvek oblasť za teritoriálnymi vodami Dánska, ktorá bola alebo sa môže v súlade s medzinárodným právom označiť podľa dánskych zákonov za oblasť, nad ktorou môže Dánsko vykonávať zvrchované práva vzťahujúce sa na výskum a exploatáciu prírodných zdrojov morského dna a jeho podzemie; tento výraz nezahŕňa Faerské ostrovy a Grónsko.
   c) Výraz „Československo“ označuje Československú socialistickú republiku.
   d) Výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti a všetky iné združenia osôb.
   e) Výraz „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo každú podstatu, ktorá sa posudzuje ako právnická osoba na daňové účely.
   f) Výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko či sídlo v jednom zmluvnom štáte, prípadne podnik, ktorý má v prevádzke osoba majúca bydlisko či sídlo v druhom zmluvnom štáte.
   g) Výraz „príslušník“ označuje:
      (i) všetky fyzické osoby, ktoré sú štátnymi občanmi niektorého zmluvného štátu;
      (ii) všetky právnické osoby, spoločnosti osôb a združenia zriadené podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte.
   h) Výraz „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu vykonávanú loďou alebo lietadlom, ktoré prevádzkuje podnik, ktorého skutočné vedenie je umiestnené v niektorom zmluvnom štáte, pokiaľ sa loď alebo lietadlo nevyužívajú iba medzi miestami ležiacimi v druhom zmluvnom štáte.
   i) Výraz „príslušný úrad“ označuje:
      (i) v prípade Dánska ministra štátnych príjmov, ciel a spotrebných daní alebo jeho splnomocneného zástupcu;
      (ii) v prípade Československa ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu.
2. Každý výraz, ktorý nie je v Zmluve definovaný, má pre jej aplikáciu zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto štátu upravujúceho dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

Daňový domicil

1. Výraz „osoba majúca bydlisko či sídlo v jednom zmluvnom štáte“ označuje na účely tejto Zmluvy akúkoľvek osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, pobytu, miesta vedenia alebo každého iného podobného kritéria. Tento výraz však nezahŕňa osoby, ktoré sú podrobené zdaneniu v tomto štáte iba s príjmami zo zdrojov alebo z majetku umiestnených v tomto štáte.
2. Ak má fyzická osoba podľa ustanovenia odseku 1 bydlisko v oboch zmluvných štátoch, určí sa jej postavenie takto:

a) Predpokladá sa, že táto osoba má bydlisko v tom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má bydlisko v tom štáte, s ktorým sú jej osobné a hospodárske vzťahy najužšie (stredisko životných záujmov).

b) Ak sa nemôže určiť štát, v ktorom má táto osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom z oboch štátov, predpokladá sa, že má bydlisko v tom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.

c) Ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo ak sa obvykle nezdržiava v žiadnom z nich, predpokladá sa, že má bydlisko v tom štáte, ktorého je príslušníkom.

d) Ak je táto osoba príslušníkom oboch štátov alebo nie je príslušníkom žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak osoba iná než fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 sídlo v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má sídlo v tom štáte, v ktorom je umiestnené jej skutočné vedenie.

Článok 5

Stála prevádzkáreň

1. Výraz „stála prevádzkáreň“ označuje na účely tejto Zmluvy trvalé zariadenie pre podnikanie, v ktorom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkáreň“ zahŕňa najmä:

a) miesto vedenia,

b) závod,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu a

f) baňu, žriedlo nafty alebo plynu, lom alebo iné miesto ťažby prírodných zdrojov.

3. Stavenisko alebo montáž sú stálou prevádzkárňou iba vtedy, ak trvajú dlhšie ako 12 mesiacov.

4. Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, výraz „stála prevádzkáreň“ nezahŕňa:

a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo na dodávky tovaru podniku,

b) zásobu tovaru podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania,

c) zásobu tovaru podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom spracovania iným podnikom,

d) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba za účelom vykonávania iných činností pre podnik, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter,

f) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba na vykonávanie viacerých činností uvedených pod písmenami a) až e) za predpokladu, že celková činnosť tohto trvalého zariadenia pre podnikanie vyplývajúca zo spojenia uvedených činností má prípravný alebo pomocný charakter.

5. Osoba - iná než zástupca majúci nezávislé postavenie, o ktorom sa hovorí v odseku 6 - ktorá koná za podnik a je v niektorom zmluvnom štáte vybavená plnomocenstvom, ktoré tam obvykle využíva a ktorá jej dovoľuje uzavierať zmluvy v mene podniku, sa bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 považuje za stálu prevádzkáreň podniku v tomto štáte s ohľadom na činnosti, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, pokiaľ činnosti takej osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré, keby sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia pre podnikanie, by z tohto trvalého zariadenia pre podnikanie neurobili stálu prevádzkáreň podľa ustanovení tohto odseku.

6. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkáreň v niektorom zmluvnom štáte iba preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo

akéhokoľvek iného zástupcu majúceho nezávislé postavenie, pokiaľ také osoby konajú v riadnom rámci svojej činnosti.

7. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá v tomto druhom štáte vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá osoba majúca bydlisko či sídlo v jednom zmluvnom štáte z nehnuteľného majetku (včítane príjmov z poľnohospodárskeho alebo lesného hospodárstva), ktorý leží v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má význam, ktorý mu patrí podľa práva zmluvného štátu, v ktorom je taký majetok umiestnený. Výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár poľnohospodárskych a lesných hospodárstiev, práva, na ktoré sa aplikujú ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemkový majetok, užívanie nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za právo na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjmy z priameho užívania, nájmu a z každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon služieb poskytovaných osobne v rámci nezávislého povolania.

Článok 7

Zisky podnikov

1. Zisky podnikov jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkárni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa, s výhradou ustanovenia odseku 3, v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by mohla podľa očakávania docieliť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a obchodovala celkom nezávisle s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.
3. Pri určení ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkárňou včítane výdavkov vedenia a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených či v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkáreň umiestnená, alebo inde.
4. Pokiaľ je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určovať zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, nevylučuje ustanovenie odseku 2, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť, takým rozdelením, aké je obvyklé. Prijatá metóda rozdelenia ziskov musí byť taká, aby bol výsledok v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkárni sa nepričítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok podľa rovnakej metódy, pokiaľ neexistujú závažné a dostatočné dôvody pre iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa hovorí oddelene v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Námorná a letecká doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.
2. Ak miesto skutočného vedenia podniku námornej dopravy je na palube lode, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom táto loď má domovský prístav, alebo ak loď nemá domovský prístav, považuje sa za umiestnené v štáte, v ktorom prevádzkovateľ lode má bydlisko či sídlo.
3. Ustanovenie odseku 1 sa použije aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.
4. Ustanovenie odseku 1 sa použije len na takú časť ziskov docielených dánskym, nórskym a švédskym konzorciom leteckej dopravy, Škandinávskymi aerolíniami (SAS), ktorá zodpovedá účasti na konzorciu spoločnosti, ktorú vlastní Det Danske Luftfartsselskab (DDL), ktorá je dánskym partnerom Škandinávskych aerolínií (SAS).

Článok 9

Spojené podniky

1. Ak
   a) sa podnik jedného zmluvného štátu podieľa priamo alebo nepriamo na vedení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo
   b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na vedení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

   a ak sa v jednom aj v druhom prípade medzi oboma podnikmi v ich obchodných alebo finančných vzťahoch dojednali alebo uložili podmienky, ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by sa dojednali medzi nezávislými podnikmi, môžu sa zisky, ktoré by docielil bez týchto podmienok jeden z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto podmienky nedocielili, včleniť do ziskov tohto podniku a následkom toho zdaniť.
2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následkom toho zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého štátu zdanený v tomto druhom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol docielil podnik prvého štátu, keby sa medzi oboma podnikmi dojednali také podmienky, aké by sa dojednali medzi nezávislými podnikmi, upraví druhý štát primerane sumu dane uloženej im z oných ziskov. Táto úprava sa vykoná s náležitým ohľadom na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy a príslušné úrady zmluvných štátov sa navzájom poradia, ak to bude potrebné.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, osobe majúcej bydlisko či sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá ich vypláca, a to podľa práva tohto štátu. Ak však príjemca je skutočným vlastníkom dividend, takto uložená daň nepresiahne 15 % hrubej sumy dividend.

   Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie tohto obmedzenia.

   Ustanovenia tohto odseku sa nedotknú zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo iných práv, pokiaľ nie sú pohľadávkami a poskytujú právo na účasť na zisku, práve tak ako príjmy z iných spoločenských práv, ktoré sú podrobené rovnakému zdaneniu ako príjmy z akcií podľa práva štátu, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend majúci bydlisko či sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo poskytuje v tomto druhom štáte osobné služby v rámci nezávislého povolania zo stálej základne tam umiestnenej a ak účasť, na základe ktorej sa dividendy vyplácajú, je skutočne spojená s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Ak spoločnosť majúca sídlo v jednom zmluvnom štáte dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané touto spoločnosťou, s výnimkou prípadov, keď sa také dividendy vyplácajú osobe majúcej bydlisko či sídlo v tomto druhom štáte alebo keď účasť, na základe ktorej sa dividendy vyplácajú, je skutočne spojená so stálou prevádzkárňou alebo so stálou základňou umiestnenou v tomto druhom štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov docielených v tomto druhom štáte.

Článok 11
Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe majúcej bydlisko či sídlo v druhom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu iba v tomto druhom štáte.
2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených aj nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, poskytujúcich aj neposkytujúcich právo na účasť na zisku dlžníka a najmä príjmy z verejných dlhopisov a príjmy z obligácií včítane prémií a výher spojených s týmito dlhopismi a obligáciami. Penále za oneskorené platenie sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.
3. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak skutočný príjemca úrokov, ktorý má bydlisko či sídlo v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo poskytuje v tomto druhom štáte osobné služby v rámci nezávislého povolania zo stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sa platia úroky, je skutočne spojené s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
4. Ak suma úrokov, posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sú platené, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným príjemcom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dojednal platiteľ so skutočným príjemcom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto poslednú sumu. Časť platby, ktorá ju presahuje, zostane v tomto prípade podrobená zdaneniu podľa práva každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá má bydlisko či sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Licenčné poplatky uvedené v odseku 3 písm. a) sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa práva tohto štátu. Daň takto uložená však neprekročí 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob aplikácie tohto obmedzenia.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za právo na použitie
   a) patentov, ochranných známok, návrhov alebo modelov, plánov, tajných vzorcov alebo postupov alebo priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za informáciu vzťahujúcu sa na skúsenosti z priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti,

b) autorského práva k literárnym, umeleckým a vedeckým dielam včítane kinematografických filmov a filmov alebo pások na televízne alebo rozhlasové vysielanie.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak príjemca licenčných poplatkov majúci bydlisko či sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo poskytuje v tomto druhom štáte služby pri výkone povolania zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, pre ktoré sa licenčné poplatky platia, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkárňou alebo stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak platiteľ je tento zmluvný štát sám, nižší správny útvar alebo miestny úrad tohto zmluvného štátu alebo osoba majúca bydlisko či sídlo v tomto zmluvnom štáte. Ak však osoba, ktorá platí licenčné poplatky, či už má alebo nemá bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň, v spojení s ktorou vznikol záväzok platiť licenčné poplatky, a táto stála prevádzkáreň znáša na svoju ťarchu tieto licenčné poplatky, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň umiestnená.

6. Ak suma platených licenčných poplatkov, posudzované so zreteľom na používanie, právo alebo informáciu, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a príjemcom alebo medzi oboma a treťou osobou sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ s príjemcom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto poslednú sumu. Časť platieb, ktorá ju presahuje, zostane v tomto prípade podrobená zdaneniu podľa práva každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 13
Kapitálové zisky

1. Zisky dosiahnuté osobou majúcou bydlisko či sídlo v jednom zmluvnom štáte zo scudzenia nehnuteľného majetku, o ktorom sa hovorí v článku 6 a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku tvoriaceho časť prevádzkového majetku stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku patriaceho k stálej základni, ktorú osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte na poskytovanie osobných služieb pri výkone nezávislého povolania, včítane ziskov zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

3. Zisky zo scudzenia lodí a lietadiel používaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku patriaceho k prevádzkovaniu takých lodí a lietadiel podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.

4. Zisky zo scudzenia iných majetkových hodnôt než tých, o ktorých sa hovorí v odsekoch 1, 2 a 3, podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom má scudziteľ bydlisko či sídlo.

Článok 14
Nezávislé osobné služby

1. Príjmy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá za služby poskytované pri výkone nezávislého povolania alebo inej nezávislej činnosti, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, pokiaľ táto osoba nemá pravidelne k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má takú stálu základňu, môžu sa príjmy zdaniť v druhom štáte, ale len v takom rozsahu, v akom ich možno pričítať tejto stálej základni.

2. Výraz „služby poskytované pri výkone nezávislého povolania“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovníkov.

Článok 15
Závislé zamestnania

1. Mzdy, platy a iné podobné odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo zamestnania, podliehajú s výhradou ustanovení článkov 16, 18 a 19 zdaneniu len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté z tohto zamestnania zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá zo zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, podliehajú bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaneniu len v prvom štáte, ak
   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného alebo viacerých období, ktoré spolu neprekročia 183 dní v príslušnom kalendárnom roku, a
   b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo na účet zamestnávateľa, ktorý nemá bydlisko či sídlo v tomto druhom štáte, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v tomto druhom štáte.
3. Odmeny zo zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave sa môžu bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.
4. Ak osoba majúca bydlisko v Dánsku poberá odmeny zo zamestnania vykonávaného na palube lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave konzorciom Škandinávskych aerolínií (SAS), podliehajú také odmeny zdaneniu len v Dánsku.

Článok 16
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá ako člen správnej alebo dozornej rady spoločnosti, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17
Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte činná ako umelec, ako napr. divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, hudobník alebo športovec, poberá zo svojej osobnej činnosti vykonávanej v druhom zmluvnom štáte, sa môžu bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z osobnej činnosti vykonávanej umelcom alebo športovcom ako takým nepripadajú umelcovi alebo športovcovi samému, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy zdaniť bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonávajú svoje činnosti.
3. Príjmy z činnosti uvedených v odseku 1, ktoré sa vykonávajú v rámci kultúrnej dohody uzavretej medzi zmluvnými štátmi, podliehajú zdaneniu len vo vysielajúcom štáte.

Článok 18
Penzie a platy z verejného sociálneho zabezpečenia

1. Penzie a iné podobné platy vyplácané z dôvodu skoršieho zamestnania osobe majúcej bydlisko v niektorom zmluvnom štáte podliehajú s výhradou ustanovenia článku 19 ods. 2 zdaneniu len v tomto štáte.
2. Platy z verejného sociálneho zabezpečenia niektorého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 len v tomto štáte.

Článok 19
Verejné služby

1.

a) Platy iné než penzie vyplácané jedným zmluvným štátom, nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, nižšiemu správnemu útvaru alebo úradu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Také platy však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby vykonávali v tomto štáte a fyzická osoba má v tomto štáte bydlisko a

(i) je príslušníkom tohto štátu alebo

(ii) nezískala bydlisko v tomto štáte len za účelom vykonávania týchto služieb.

2.

a) Akékoľvek penzie vyplácané jedným zmluvným štátom, nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom tohto štátu alebo z fondov, ktoré zriadili, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, nižšiemu správnemu útvaru alebo úradu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

b) Také penzie však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba má bydlisko v tomto štáte a je príslušníkom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú na odmeny a penzie za služby vykonávané v spojení s priemyselnou alebo obchodnou činnosťou vykonávanou zmluvným štátom, jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym úradom.

Článok 20
Študujúci

Platy, ktoré na úhradu výdavkov na výživu, vzdelanie alebo prax dostávajú študujúci alebo učni, ktorí bezprostredne pred tým, ako navštívili niektorý zmluvný štát, mali bydlisko v druhom zmluvnom štáte a ktorí sa zdržujú v prvom štáte len za účelom vzdelania alebo praxe, sa nezdania v tomto štáte za predpokladu, že tieto platy pochádzajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 21
Iné príjmy

1. Príjmy osoby majúcej bydlisko či sídlo v niektorom zmluvnom štáte, o ktorých sa nehovorí v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy, nech už je ich zdroj kdekoľvek, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na iné príjmy než príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak príjemca takých príjmov majúci bydlisko či sídlo v niektorom zmluvnom štáte vykonáva priemyselnú alebo obchodnú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne tam umiestnenej alebo poskytuje v tomto druhom štáte osobné služby pri výkone nezávislého povolania zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, pre ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkárňou alebo s takou stálou základňou. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 22
Majetok

1. Nehnuteľný majetok v zmysle článku 6, ktorý vlastní osoba majúca bydlisko či sídlo v jednom zmluvnom štáte a ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, sa môže zdaniť v tomto druhom štáte.

2. Hnuteľný majetok, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľný majetok patriaci k stálej základni používanej osobou majúcou bydlisko v jednom zmluvnom štáte na poskytovanie

osobných služieb pri výkone nezávislého povolania v druhom zmluvnom štáte sa môže zdaniť v tomto druhom štáte.

3. Lode a lietadlá používané v medzinárodnej doprave a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzkovanie takých lodí a lietadiel podliehajú zdaneniu len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené skutočné vedenie podniku.

4. Všetky ostatné časti majetku osoby majúcej bydlisko či sídlo v niektorom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 23

Spôsob vylúčenia dvojakého zdanenia

1. V Dánsku sa dvojaké zdanenie vylúči týmto spôsobom:

   a) Ak osoba majúca bydlisko či sídlo v Dánsku poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto Zmluvy zdanené v Československu, povolí Dánsko s výhradou ustanovenia uvedeného pod písmenom c):

      (i) odčítať od dane z príjmu tejto osoby sumu rovnajúcu sa dani z príjmu zaplatenej v Československu,

      (ii) odčítať od dane z majetku tejto osoby sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej v Československu.

   b) Suma, ktorá sa v oboch prípadoch odčíta, však neprekročí takú časť dane z príjmu alebo dane z majetku, ktoré sa vypočítali skôr, ako sa odčítanie povolilo, aká pripadá podľa okolností na príjmy alebo na majetok, ktoré sa môžu zdaniť v Československu.

   c) Ak osoba majúca bydlisko či sídlo v Dánsku poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktoré podliehajú podľa ustanovení tejto Zmluvy zdaneniu len v Československu, môže Dánsko zahrnúť tieto príjmy alebo majetok do základu dane, ale povolí odčítať od dane z príjmu alebo od dane z majetku takú časť dane z príjmu alebo dane z majetku, aká pripadá podľa okolností na príjem dosiahnutý v Československu alebo na majetok vlastnený v Československu.

2. V Československu sa dvojaké zdanenie vylúči týmto spôsobom:

   a) Ak osoba majúca bydlisko či sídlo v Československu poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto Zmluvy zdanené v Dánsku, vyjme Československo s výhradou ustanovenia uvedeného pod písmenom b) tohto odseku také príjmy alebo taký majetok zo zdanenia. Pri výpočte dane z ostatného príjmu alebo majetku tejto osoby môže však použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby vyňaté príjmy alebo majetok neboli takto vyňaté zo zdanenia.

   b) Československo môže pri ukladaní daní osobám, ktoré majú na jeho území bydlisko či sídlo, zahrnúť do základu, z ktorého sa také dane ukladajú, príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení článkov 10, 12, 16 a 17 tejto Zmluvy zdanené v Dánsku. Československo však povolí znížiť sumu dane vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Dánsku. Suma, o ktorú sa daň zníži, neprekročí však takú časť československej dane vypočítanej predtým, než bolo zníženie dane povolené, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení článkov 10, 12, 16 a 17 tejto Zmluvy zdanené v Dánsku.

Článok 24

Zákaz diskriminácie

1. Príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnosti s ním spojenej, ktoré sú iné alebo ťažšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobení za rovnakých okolností príslušníci tohto druhého štátu. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenie článku 1 použije aj na osoby, ktoré nemajú bydlisko či sídlo v žiadnom z oboch zmluvných štátov.

2. Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnakú činnosť. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby osobám majúcim bydlisko v druhom zmluvnom štáte priznal

osobné zrážky, úľavy a zníženia dane z dôvodu osobného stavu alebo povinnosti k rodine, ktoré priznáva osobám, ktoré na jeho území majú bydlisko.

3. Úroky, licenčné poplatky a iné náklady platené podnikom jedného zmluvného štátu osobe majúcej bydlisko či sídlo v druhom zmluvnom štáte budú s výhradou ustanovení článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 4 a článku 12 ods. 6 na účely určenia zdaniteľných ziskov tohto podniku odčítateľné za rovnakých podmienok, ako by sa platili osobe majúcej bydlisko či sídlo v prvom zmluvnom štáte. Dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči osobe majúcej bydlisko či sídlo v druhom zmluvnom štáte budú podobne na účely určenia zdaniteľného majetku takého podniku odčítateľné za rovnakých podmienok, ako by boli záväzkom voči osobe majúcej bydlisko či sídlo v prvom štáte.

4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastnia alebo kontrolujú osoba alebo osoby majúce bydlisko či sídlo v druhom zmluvnom štáte, nebudú podrobené v prvom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnosti s ním spojenej, ktoré sú iné alebo ťažšie než zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo môžu byť podrobené iné podobné podniky tohto prvého štátu.

5. Ustanovenia tohto článku sa použijú bez ohľadu na ustanovenia článku 2 na dane akéhokoľvek druhu a pomenovania.

Článok 25
Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa niektorá osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov majú alebo budú mať pre ňu za následok zdanenie, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy, môže nezávisle na opravných prostriedkoch podľa vnútroštátneho práva týchto štátov predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, v ktorom má bydlisko či sídlo, alebo tomu zmluvnému štátu, ktorého je príslušníkom, ak jej prípad patrí pod ustanovenie článku 24 ods. 1. Prípad musí byť predložený do troch rokov odo dňa, keď bolo prvý raz doručené opatrenie, ktorého výsledkom je zdanenie, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy.

2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude môcť sám dospieť k uspokojivému riešeniu, bude sa snažiť, aby prípad upravil dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou.

3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť vyriešiť dohodou ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto Zmluvy. Môžu sa tiež poradiť za účelom vylúčenia dvojakého zdanenia v prípadoch, ktoré táto Zmluva neupravuje.

4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vstúpiť do priameho styku za účelom dosiahnutia dohody v zmysle predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov bude zdať pre dosiahnutie dohody účelnou, môže sa taká výmena konať v rámci komisie zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 26
Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na vykonávanie tejto Zmluvy a vnútroštátnych zákonov zmluvných štátov vo vecí daní, na ktoré sa táto Zmluva vzťahuje, pokiaľ zdanenie podľa nich nebude v rozpore s touto Zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Všetky informácie získané zmluvným štátom sa budú považovať za tajné rovnako ako informácie získané podľa vnútroštátneho práva tohto štátu a môžu sa oznámiť len osobám alebo úradom (včítane súdnych a správnych orgánov) povereným vyrubovaním, vyberaním alebo vymáhaním daní, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, alebo trestným stíhaním a rozhodovaním o opravných prostriedkoch vo veci týchto daní. Tieto osoby alebo úrady použijú tieto informácie len na tieto účely. Tieto informácie môžu uviesť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach.

2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú zmluvnému štátu povinnosť:

   a) vykonať administratívne opatrenia, ktoré by sa odchyľovali od zákonov alebo správnej praxe tohto alebo druhého zmluvného štátu;

b) oznámiť údaje, ktoré by sa nemohli získať na základe zákonov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu;

c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili živnostenské, podnikové, priemyselné, obchodné alebo profesionálne tajomstvo alebo obchodný postup alebo informácie, ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom (ordre public).

Článok 27

Diplomatickí zástupcovia a konzulárni úradníci

Ustanovenia tejto Zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré patria diplomatickým zástupcom a konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo podľa ustanovení osobitných dohôd.

Článok 28

Teritoriálne rozšírenie

1. Táto Zmluva môže byť rozšírená buď ako celok, alebo s potrebnými modifikáciami na ktorúkoľvek časť dánskeho územia, ktoré je výslovne vylúčené z aplikácie tejto Zmluvy a ktoré ukladá dane podstatne podobné daniam, na ktoré sa Zmluva vzťahuje. Každé také rozšírenie bude podrobené modifikáciám a podmienkam včítane podmienok upravujúcich ukončenie Zmluvy, ktoré budú určené dohodou medzi zmluvnými štátmi vo forme nót, ktoré sa vymenia diplomatickou cestou, alebo akýmkoľvek iným spôsobom v súlade s ich ústavnými postupmi, a nadobudne účinnosť odo dní určených rovnakým spôsobom.
2. Ak sa oba zmluvné štáty nedohodnú inak, bude ukončením tejto Zmluvy jedným z nich podľa článku 30 a spôsobom určeným v tomto článku ukončená aj aplikácia Zmluvy na tú časť dánskeho územia, na ktoré bola rozšírená podľa tohto článku.

Článok 29

Nadobudnutie platnosti

1. Vlády zmluvných štátov si vzájomne oznámia, že ústavné požiadavky nadobudnutia platnosti tejto Zmluvy boli splnené.
2. Zmluva nadobudne platnosť dňom neskoršieho z oznámení uvedených v odseku 1 a jej ustanovenia sa budú aplikovať:

   a) na príjmy dosiahnuté v kalendárnom roku, ktorý nasleduje po roku, v ktorom bolo urobené neskoršie z oznámení uvedených v odseku 1, a v ďalších rokoch;

   b) na majetok, z ktorého sa vyrubuje daň za kalendárny rok nasledujúci po roku, v ktorom bolo urobené neskoršie z oznámení uvedených v odseku 1, a za ďalšie roky.
3. Dohoda medzi Československou socialistickou republikou a Dánskym kráľovstvom o vzájomnom oslobodení leteckých podnikov od zdanenia dohodnutá výmenou nót 25. októbra 1962 stratí účinnosť odo dní, ktorými nadobudne účinnosť táto Zmluva podľa ustanovení odseku 2.

Článok 30

Skončenie platnosti

Táto Zmluva zostane v platnosti, kým jej platnosť nebude skončená jedným zo zmluvných štátov. Ktorýkoľvek zmluvný štát môže skončiť platnosť Zmluvy výpoveďou zaslanou diplomatickou cestou najmenej šesť mesiacov pred koncom ktoréhokoľvek kalendárneho roka nasledujúceho po období piatich rokov odo dňa, ktorým Zmluva nadobudne platnosť. V takom prípade sa Zmluva nebude už aplikovať:

a) na príjmy dosiahnuté v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď, a v ďalších rokoch;

b) na majetok, z ktorého sa bude vyrubovať daň za kalendárny rok nasledujúci po roku, v ktorom bola daná výpoveď, a za ďalšie roky.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto Zmluvu.
Dané vo dvoch vyhotoveniach v Prahe 5. mája 1982 v anglickom jazyku.

Za vládu Československej socialistickej republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Za vládu Dánskeho kráľovstva:

Dr. Asgar Rosenstand Hansen v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.